

Abstrakt

Tvorba Hervého Guiberta je šokující, revoltující a překvapivá, a to díky svému explicitnímu obsahu. Autorova touha se ukázat, odhalit a vystavit, proměňuje jeho soukromý vesmír v prostor, kde se intimita stává extimitou. Jeho exhibicionistický projekt se realizuje s pomocí nového literárního žánru autofikce: nový postmoderní kosmos vyjádření „já“. V této diplomové práci se pokusíme provést analýzu právě tohoto pojmu „já“ a jeho modalit v narativním prostoru. „Já“, jakožto vyjádření autorovi identity, je zde úzce spjata s tématy těla, nemoci, života, smrti a vzkříšení. Naše studie se bude odvíjet od Guibertovy kroniky o AIDS, *À l'ami qui ne m'a pas sauvé la vie*, *Le protocole compassionnel*, *L'homme au chapeau rouge* a *La Pudeur ou l'Impudeur*. „Já“ autodiegetického vyprávěče se jeví jako fragmentární a nestabilní. Jeho „já“ se skrze text konfiguruje a zároveň de-konfiguruje. Zaznamenáváme pocit vyprávěčova odcizení od jeho vlastního těla, které bylo dramaticky postiženo smrtelnou nemocí. V důsledku toho se stáváme svědky jak fyzické, tak i psychické defragmentace subjektu. Tělo, jakožto součást identity „já“, se postupně transformuje na neosobní zájmeno „ono“. Jeví se jako oddělená entita od subjektu. Aby se mohl subjekt (znovu) zkonstruovat, obrací se k umělecké tvorbě, a k mnohým literárním postupům psaní, které mu pomáhají se znovu identifikovat s jeho novým „já“. Nakonec se samotný proces psaní zdá být jediným způsobem, jak překonat tento pocit duplikace a odcizení od svého „já“. Autor, jakožto hlavní činitel literárního prostoru, je schopen získat svoji „agentivitu“. Akt psaní pro něho představuje akt „stávání se“. Identita se jeví jako kontinuální proces, kde se sledujeme proces od vyjádření skutečného „já“ (transparentního „já“) přes autofikční „já“ (netransparentního, ale stále pravdivého „já“) ke kvazi-fiktivnímu „já“ (autodestrukčnímu, nepravdivému „já“). Spisovatel překračuje hranice pravdy a fikce. Sám se rozhodne projít svojí fiktivní autodestrukcí. Vymaže se, a to vše proto, aby se znovu mohl objevit mimo své nemocné „já“. Jen takto může dojít ke svému „vzkříšení“. V tom se projevuje vesmír tvorby *Hervé Guibert sepsán samotným Hervém Guibertem*.